

Prethodnici.

U svoje su vrijeme učenici otkrili da su se ljudi sablaznili kada su svjedočili o čovjeku zvanom Isus Krist - čovjeku njihove generacije. Da je njihovo svjedočenje bilo o Davidu, Mojsiju, Noi ili bilo kojem od proroka, ljudi se ne bi toliko uvrijedili. Zašto? Jer bi govorili o povijesnim ličnostima i onome što je Bog učinio preko njih u prošlosti. Ali kada su učenici govorili o Isusu i njegovoj službi, čovjeku njihove vlastite generacije, kao o ispunjenju proročanstva, bili su jako uvrijeđeni - posebno vjerski vođe.

Osobno smatram da danas prevladava isti stav i duh. Ako govorim o Pavlu, Petru, Jakovu, Ivanu ili čak u novije vrijeme o Lutheru, Wesleyu ili Calvinu - ljudi se ne uvrijede. Čak i prisjetiti se onih koji su bili poznati po svojim zlim djelima, poput Jude, Heroda, Poncija Pilata, faraona ili čak samog Sotone - to još uvijek ne donosi uvredu; jer za većinu ljudi oni su samo povijesne osobe koje imaju mali ili nikakav utjecaj u današnjem svijetu. Ljudi ih prihvaćaju, poštuju i plješću zbog onoga što su bili. Ali govoriti o suvremeniku na isti način izvlači protivljenje u punoj snazi - točno onako kako je bilo u danima kada su učenici svjedočili o Isusu. Umjesto prepoznavanja, poštovanja i prihvaćanja "suvremene" figure koju Bog "izdvaja" za specifično ispunjenje proročanstva u sadašnjem Dobu, većina izjašnjavajućih se kršćana (osobito vjerskih vođa) snažno će se tome usprotiviti.

Biblija govori na ovaj način:
Jevrejima 11:6,

A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac onima koji ga traže.

Djela apostolska 13:48,

Pogani koji su slušali radovali su se i slavili riječ Gospodnju te povjerovaše oni koji bijahu određeni za život vječni.

Prema ovim stihovima, ja ne mogu nikoga intelektualnim uvjeravanjem uvjeriti da postoji Bog. Niti ih mogu uvjeriti da je Bog djelovao u ovoj generaciji. Dva uvjeta moraju biti ispunjena: Prvo, pojedinac mora "*vjerovati da Bog JEST*" i da On "*nagrađuje*" one koji ga "*marljivo traže*"; i drugo, oni moraju prema "*predznanju*" Božjem, biti "*određeni za vječni život*". Inače on/ona neće prihvatiti mog svjedoka. Prije nego što mogu doći Bogu, moraju vjerovati da postoji Bog, i drugo, prije nego što mogu vjerovati da je Bog išta učinio u svojoj generaciji, moraju vjerovati što je Bog učinio u drugim generacijama.

Dakle, ako možemo vjerovati da postoji Bog i želimo prepoznati i vidjeti (razumjeti) što On

ima i postiže u ovoj generaciji, tada moramo prepoznati Njegova djela, Njegov obrazac i obećanja u prošlim generacijama. Jer prema Njegovoj Riječi, On se "ne mijenja" i danas će djelovati isto kao što je činio u prošlosti. Biblija nam govori da je "Bog savršen na svim svojim putovima". U ophođenju s čovjekom, Bog ne mijenja, ažurira ili modernizira svoje misli, obrasce ili metode. On počinje i završava s istim "alata" - Njegovom "Riječju" i "vjerom" (apsolutnim povjerenjem) u tu riječ.

Zapravo, nedostatak absolutne vjere u Božju riječ uzrokovao je pad u početku. Eva je dopustila Sotoni da je navede da "posumnja" u jednu Božju Riječ. Drugi primjer je onaj o Kainu i Abelu - Riječ je objavljena Abelu (vjerom - Duhovna objava u srcu); i postupajući prema onome što je objavljen, prinio je Gospodinu "prihvatljiviju izvrsnu" žrtvu. Kajin je zaobišao riječ - onu koja je bila objavljena Abelu, i prinio je žrtvu po vlastitom izboru - bio je odbijen. Moramo zapamtiti da nam "*Riječ neće koristiti ako nije pomiješana s vjerom*" (apsolutno povjerenje) (Hebrejima 4,2).

Razmotrimo sljedeći primjer:

Jevrejima 11:7,

Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo, predano sagradi korablju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade baštinikom vjerničke pravednosti.

Primijetite da je Noa to učinio "vjerom". Vjerovao je da mu se Bog obraća i postupao je po svojoj vjeri. Ali uzmite u obzir ljudi koji su živjeli u Noino vrijeme - što su zaboga mislili o ovom starcu? Zapamtite, Noa je bio samo jedan čovjek; on nije bio ni crkva ni denominacija. Njegova je poruka bila potpuno nova - nikad se prije nije čula. Govorio je o stvarima koje se jednostavno ne mogu dogoditi - prorekao je da će kiša pasti s neba. Budući da je tlo oduvijek natapano rosom (Postanak 2:6), ljudi nikada prije nisu iskusili kišu. Ali Noa je inzistirao da će padati kiša u takvom potopu da će svijet biti potopljen.

Svojim je djelima pokazao da vjeruje u ono što je propovijedao - sagradio je Kovčeg za spas onih koji su htjeli povjerovati. Vratite se u taj dan i čujte njihov smijeh i porugu. Pa, oni nikada nisu čuli za takvu glupost! Ali usprkos njihovoj nevjeri, to je bio Božji put u Noino vrijeme - vjerovali oni u to ili ne. Poslao je jednog čovjeka s porukom i oni koji su poslušali tog čovjeka su spašeni - ostali su izginuli. Što da je Noa čekao da netko drugi to propovijeda, upozorenje nikada ne bi bilo dano, ali je imao vjere da mu se Bog obratio i odgovorio je u skladu s tim. Vjerom je Noa povjerovao Bogu i osudio ostatak svijeta, ali je spasio vlastitu obitelj. Sad, da ste živjeli u Noino vrijeme, biste li ga smatrali ludim ili fanatikom; ili biste na Nou gledali kao na Božjeg proroka, čime biste spasili sebe i svoje kućanstvo?

Možda vam je teško smjestiti se u Noino vrijeme. Ako je tako, dođimo do vremena Abrahama. Abraham nije odgojen u Božjoj pravednosti - zapravo, njegova je obitelj bila poganska. Ali jednog dana Bog mu se obratio, govoreći mu da napusti zemlju svojih otaca i otputuje u novu zemlju. Biblija nam govori da je Abraham, kada je otišao, otputovao "*ne znajući kamo ide*", ali je vjerovao da mu se Bog obratio i hrabro je rekao svojoj obitelji, "*Odlazim odavde i idem tamo i koju god zemlju pogledam ili na koju stanem svojom nogom, Bog će nam je dati.*" Vidite da Abraham nije samo vjerovao u Boga, on je vjerovao Boga.

Postoji velika razlika između vjerovanja u Boga i "vjerovanja u SVE" što Bog kaže u svojoj riječi. Vjeruješ li i ti, poput Abrahama, u Boga? U Knjizi Brojeva Gospodin je ukorio djecu Izraelovu zbog njihove nevjere govoreći: "*Dokle će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati unatoč svim znamenjima što sam ih među njima izvodio?*" Brojevi 14:11.

Da ste bili član Abrahamove obitelji, biste li povjerovali svom rođaku s čudnom objavom od Boga? Biste li ga slijedili, ili možda biste rekli, "Čekaj malo, volimo te Abrahame, ali nikad prije nismo čuli da netko ovako govori. Kako znamo da ti je Bog govorio?" Možda biste odbacili njegovu poruku, rekavši: "Nema šanse, Abrahame; svećenik ovo ne uči, a ti nemaš vindikacija. Uostalom, kakav dokaz imamo da si uopće čuo od Boga?" I, Abraham, doista nije imao fizički dokaz, jer je njegov dokaz nematerijalni materijal vjere, zaključan u njegovom srcu. A za Abrahama, njegova je vjera imala dovoljno "temelja" i "dokaza" (Hebrejima 11:1) da ga natjera da povjeruje u nju i postupi u skladu s njom.

Znamo da je kasnije, dok je Abraham putovao zemljom, njegov nećak Lot napustio Abrahamove šatore i sišao u gradove Sodomu i Gomoru, put svijeta. Ovdje je Lot, pravedni čovjek, sjedio na vratima grada, kada su stigla dva glasnika iz Abrahamovih šatora, i on je njih dvojicu prepoznao kao anđele glasnike Božje. Nisu to bila bića lepršajućih krila, već glasnici poslani od Boga, koji su donosili riječ od Gospoda. Također je pažljivo slušao njihovu ozbiljnu poruku, "*Izidite iz Sodome i Gomore! Ostavite ovaj grad! Ne osvrći se, jer će Bog vatrom uništiti grad.*" Jeste li takvu poruku mogli shvatiti ozbiljno? Zamislite sebe; jeste li zapravo mogli prepoznati ovu dvojicu kao Božje glasnike i slijediti ih iz grada bez osvrtanja, čak i na užasno razaranje koje je uslijedilo? (Možda ste među onima kojima je dana prilika da donesu tu odluku danas, jer postoji suvremena Sodoma i Gomora koje su upozorene na sličan način - od strane opravdanog Božjeg Poslanika - i to upozorenje se nalazi na stranicama ove knjige.)

Okrenimo se Novom zavjetu da saznamo o još jednom čovjeku s neobičnom porukom i kako je bio prihvaćen. Sveti Ivan bilježi u poglavlju 1:19-21 sljedeći zanimljiv diskurs između Ivana Krstitelja i određene svećeničke muškarci:

*19 A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: "Tko si ti?",
20 on prizna; ne zanjeka, nego prizna: "Ja nisam Krist."
21 Upitaše ga nato: "Što dakle? Jesi li Ilija?" Odgovori: "Nisam." "Jesi li Prorok?"
Odgovori: "Ne."*

Ovi svećenici i leviti vidio da je sve o Ivanu bio drugačiji - njegova poruka pokajanja, njegova odjeća od deva kože, čak i njegovu prehranu skakavaca i divljeg meda. Primijetili su da on nije došao u Hram da propovijedaju, ali je njegovo ministarstvo bilo izrazito učinkovita. Zbunjen ovim čudnim čovjekom iz pustinje, tražili su odgovor; stoga njihovo pitanje: „Jesi li Ilija?” Posljednji veliki prorok ti ljudi znali za bilo Malahija, čija je poruka prošla oko četiri stotine godina prije. Ove vjerske Židovi su dobro upoznati s Malahija 3:23, a oni su mislili da je Ivan bio je ispunjenje ovog dijela tog proročanstva...

23 "Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan."

Ali kad su ga pitali je li on taj prorok, on je jasno rekao „Ne“. Onda su mislili da je Ivan može biti ispunjenje Ponovljeni zakon 18 gdje je Mojsije rekao da će biti prorok poslan na njih „Poput“ samog Mojsija. Tko je doista bio on? Kao što oni nisu u potpunosti razumiju Pisma vjerske vođe ga je pitao ako je on „pomazanik jedan“ - Mesija? Na ovo pitanje on je odgovorio „da“ i „ne“, „da“, on je pomazanik Božji i „ne“, on nije bio „pomazanik jedan“. Konačno, u njihovom duhovnom sljepoču, pitahu ga svećenici i leviti „Tko si ti?“ Bez oklijevanja Ivan Krstitelj (u Ivanu 1:23) identificirao se u Pismima, upućujući ih na proročanstvo oni su previdjeli u Izaija 40:3 govoreći:

3 Glas viče: "Pripravite Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našemu.

Je li Ivan svjedočio o sebi? Ne. Ivan je svjedočio o Svetom pismu i Pisma svjedoče za njega. On bio je savršeno ispunjenje toga Pisma.

Sada je Izaija rekao (Izaija 40:3) da bi netko došao plakati kao glas u pustinji. Ivan Krstitelj je bio taj „glas“. Također, Malahija 3:1 država,

1 Evo šaljem glasnika da put pred mnom pripravi. I doći će iznenada u Hram svoj Gospod koga vi tražite i andeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već - govori Jahve nad Vojskama.

Ponovno, Ivan Krstitelj bio je taj glasnik koji je bio poslan da bude preteča, prije nego što je Gospodin iznenada došao u Njegov hram. Ivan, po Svetom pismu, znao je tko je on i što će njegovo ministarstvo učiniti? Ali, znamo li tko je on? Ali odlučiti mi znamo tko je on?

Sada, da vidimo kako je Isus identificirati Ivan Krstitelj. Otkrivajući sebe kao Sina Čovječjeg, on je također stavljén Ivana službu u Riječi. Matej 17:9-13 bilježi sljedeći razgovor koje je Isus imao s učenicima se odnosi na službu Ilija od Malahija 3:23 prorokovanja a ministarstvo Ivana Krstitelja. U ovom dijelu Pismo Isus identificira ministarstvo budućnost tipa Ilija vratiti sve a onda identificira Ivana Krstitelja kao Ilija prvoga Kristova dolaska.

9 Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne."

10 Upitaše ga učenici: "Što dakle pismoznaci govore da prije treba da dođe Ilija?"

11 On im odgovori: "Ilija će doduše doći i sve obnoviti.

12 No velim vam: Ilija je već došao, ali ga ne upoznaše, već učiniše s njim što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih."

13 Tada razumješe učenici da im to reče o Ivanu Krstitelju.

Ivan Krstitelj, dakle, bio je doista čovjek s duhom Ilike, forerunning prvi dolazak Gospodina Isusa Krista. Ali on nije bio „da Ilija“ vratiti sve stvari. Ipak, većina religioznih ljudi tog dana, pismoznaci i farizeji, iako su tražili Mesiju, nije ga prepoznao, ili njegov preteča. Isus je potvrđio da nisu svjedočeći da je moguće za Božje slanje moćnog čovjeka, biti nezapažen od strane čak i religioznih ljudi na svijetu. Ali ako je Ivan bio preteča, onda mora da je to potrebno prepoznati ga kao preteča, ili Bog bi ga poslao uzalud. Neuspjeh da prepozna

„preteča“ vodi do neuspjeha prepoznavanja tko i što on je prethodio. Čak i u teološkim seminarima, podučava se da je Ivan bio preteča, ali razlog za takav preteča izgubljeno je u svojim učenjima. Uvjeti vremena zahtijeva da „preteča“ doći „pripremiti“ ljudi primiti ono što je Bog obećao.

Ispitajmo ovu točku detaljnije iz Biblije. Pavao je, govoreći dvanaestorici sljedbenika Ivanove poruke u Efezu, u Djelima apostolskim 19:3, pitao kojim su krštenjem kršteni. „*U Ivanovo krštenje*“, bio je njihov odgovor. Pavao im je propovijedao Isusa i tada su bili kršteni u Ime Isusa Krista. Oni su „*slušali*“ i „*vjerovali*“ prethodniku, stoga su bili spremni primiti otkrivenu istinu o Kristovu dolasku u to doba.

Ivan Krstitelj, koji je stajao na obali Jordana, upitan je (Ivan 1:25), „*Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?*“ Ivan im je lako odgovorio, rekavši: „*Ja krstim vodom. Među vama стоји кога ви не познате* - (što znači da je već znao da je Krist prisutan). *onaj koji за мном долази, кому ја нисам достојан одријешити ремене на обући.*“

Ovdje Ivan nagovještava da je Krist prisutan, ali primijetite da ga Ivan ne ističe, jer „znak“ još nije bio poslan. Ivan objašnjava taj znak u Ivanu 1:29-34,

29 *Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!"*

30 *To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je pred mnom jer bijaše prije mene!"*

31 *"Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu."*

32 *I posvjedoči Ivan: "Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu.*

33 *Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.'*

34 *I ja sam to video i svjedočim: on je Sin Božji."*

Nitko drugi, čak ni Ivan, nije poznavao Mesiju sve dok Bog nije „*poslao znak*“ da je Bog prorekao Ivana da će ga vidjeti. Naravno, kad je Ivan to video, rekao je: „*Ovo je Sin Božji.*“ Da sam Ivan to nije znao dok nije video tog svjedoka, onda bi Božja riječ bila prekršena da je itko drugi prepoznao Mesiju prije Ivana. Vidite li koliko je ta izjava značajna?

Bilo je nemoguće da itko prepozna prvi dolazak Isusa Krista dok znak nije bio poslan i prepoznat od strane preteče.

Ako je bilo moguće da itko prepozna Isusa kao Sina Božjeg bez poruke Ivana Krstitelja, onda je Bog učinio uzaludnu stvar kad je poslao Ivana.

Ivan Krstitelj je nakon toga izgubio neke učenike. Kao što je zapisano u Ivanu 1:35-36,

35 *Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika.*

36 *Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca Božjega!"*

I dva učenika su ga čula kako govori i prestali su ići za Ivanom i počeo slijediti Isusa. Što je preteča učinio? On je upoznao ljudе s čime? Krštenje, pokajanje. Ali čemu je to služilo? Pokazati im Jaganjca Božjega koji odnosi grijehе svijeta, pa čak i Ivanovi učenici počeli su ga slijediti.

Čak i oni ljudи koji su živjeli s Isusom, koji su ga najbolje poznavali, nisu imali pojma tko je on, jer prema Marku 6:1-3,

1 I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici.

2 I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama?

3 Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljev, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među nama?" I sablažnjjavahu se o njega.

Ljudи koji su osobno poznavali Isusa nisu ga prepoznali kao Janje Božje. Vidite, da je Isus sišao s neba kao odrastao čovjek, odjeven u kraljevsku odjeću, s možda 10 000 legija anđela iza sebe, i dokinuo Rimljane, a farizeje postavio za vladare, bio bi prihvaćen kao Mesiju. Ali, ne, On je došao upravo onako kako su proroci rekli da će doći, rođen u Betlehemu, u jaslama. Odgojen kao drvodjeljin sin u Nazaretu, hodao je među ljudima na ulicama i u Hramu, i sve dok je činio čuda i činio znamenja, poput hranjenja mnoštva ribama i kruhom, oni su Ga prihvaćali. Ali kad je počeo govoriti te stvari koje su za njih bile čudan nauk, izjavljajući da je od Oca i govoreći, "Tko je video mene, video je i Oca." Svetо pismo kaže da ga "mnogi više nisu slijedili".

Ne, Isus Krist nije sišao odjeven u kraljevske haljine, jer je Božji put bio da je poslao preteču; baš kao što je poslao Nou sa čudnom porukom, kao što je govorio Abrahamu, kao što je postupio s Lotom u Sodomi i Gomori, kao što je poslao Ivana Krstitelja. Je li moguće da bi Bog u našoj generaciji mogao učiniti nešto neobično? Da je tako, učinio bi to na isti način kao što je činio prije. Poslao bi čovjeka s porukom, a svijet ga, naravno, ne bi poslušao. Ali oni koji slušaju vjerom i iz riječi mogu je provjeriti riječju, kao što su to učinili Berejci u Djelima apostolskim 17:11, da vide je li to Bog koji se objavljuje ovom naraštaju.

www.believersnewsletter.org

info.bnl.ministries@gmail.com